

Manasa Trust®

Kateel Ashok Pai Memorial College

(Affiliated to Kuvempu University)

Jnanapatha Campus, Sagara Road

Malligenhalli Shivamogga-577205

info@kapmi.edu.in | +91 9448 288483

www.kapmc.kapmi.edu.in

Chittara

Monthly Bilingual E-Magazine

Volume: 01

April, 2025

Issue : 01

About:

KAPMI was started by Manasa Trust in memory of Late. Dr.K.A Ashok Pai, he was an internationally renowned community psychiatrist, writer, film maker, philanthropist and a pioneer in the field of mental health. KAPMI (Affiliated to Kuvempu University and Recognized by the Govt. of Karnataka) started in memory of this great visionary, aims to provide higher education in the field of humanities, mental health, science and technology in an attempt to build a healthier society.

Admissions Open 2025-26

BA Psychology, Sociology, English optional
Psychology, History, Economics

BSc Psychology, Chemistry, Zoology
Chemistry, Botany, Zoology

BSW | BCom | BCA

Index

- Principal's Message
- Editorial
- The Empty Armchair
- Whispers Of GoodBye
- Withered Heart
- People Hate Mirrors
- When a Poet Wants To Be a Poem....
- You?
- Book Reviews
- Poem Analysis
- ಅಪ್ಪ
- ನಿನಗಾಗಿ ನಾ ಕಾದ ಬಗೆ..
- ಮೊದಲು ಮೂಡಿದ ಆಸೆ
- ಕಂಬಳಿ ಹುಳು
- ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನದ ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಹೊಸಬಿಂಬ
- ನಿನಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಮುಡಿಪು ಕೊನೆವರೆಗೂ
- ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ
- ನಾಟಕದ ಅವಲೋಕನ

Message

Dear readers,

Kateel Ashok Pai Memorial College started in the year 2017. Chittara as a newsletter in the form of a manuscript started five years ago.

Now we are happy that Chittara is taking its E magazine form. Chittara signifies the spread of light of knowledge.

Kateel Ashok Pai Memorial College is bringing out E magazine Chittara to give a platform to all the students of college to share their experiences, ideas and knowledge at this campus.

Chittara is not only a bunch of literature but also a reflection of the values and best practices cherished at the campus.

The young minds from three different major disciplines of science, humanities and technology gathered together to bring out this Chittara E magazine. Digital form is used to reach the large number of readers with a single meaningful touch to 'forward' or 'share' button of your smart gadgets.

On behalf of the editorial board I thank the Director and management Manasa trust, Academic advisor, Administrator and all members of staff of KAPMC for guidance and support.

I congratulate the members of editorial board for their meticulous work in bringing out Chittara.

Dr. Sandhya Kaveri K
Principal, KAPMC

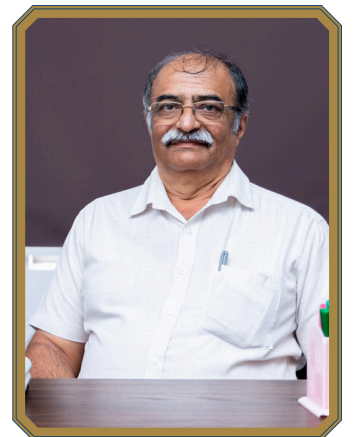

Dr. Rajendra Chenni
Academic Advisor, KAPMC

The greatest pleasure in the process of learning is the discovery of one's own talent and potential. At times it happens on its own but sometimes a little prodding, provocation and opportunity contributes to this discovery. *Chittara*, the bilingual monthly E-magazine is a platform for students to discover their talent for self-expression. It is basically for sharing one's thoughts, emotions and experiences with one's peers. Looking at the writings in this first issue of Chittara, I am delighted to discover that we have a bunch of budding writers in our institutions. Chittara is an indigenous art through which, anonymous women have expressed profound experiences in an aesthetic form.

I hope to see a host of writers emerging from Chittara in the future.

The e-magazine Chittara is brought out by faculty and students of KAPMC for the first time. I wish all the best for the maiden attempt and future also. Hope more such publications will be in days to come.

Prof. Ramachandra Baliga
Administrator, KAPMC

Message

Kateel Ashok Pai Memorial College and the educational units of Manasa Trust are exemplary in blending academics with all kinds of creative activities which support the holistic development of students. The dedication of the teachers and administrators has created a conducive ambience for students to discover and develop their talents. It is a matter of pride to Manasa Trust that these institutions have made a name for themselves in many fields. As part of this endeavour Chittara, a monthly e-magazine has been planned and the first issue is seeing the light of the day. It is an impressive collection of writings on various themes by students. We congratulate the faculty members, the librarian, the student editorial board for planning and bringing out this attractive issue. We hope the e-magazine shall continue to provide a platform for young writers for self-expression.

Dr. Rajani A Pai
Managing Trustee
Manasa Trust®

Dr. Preethi V Shanbhag
Academic Director
Manasa Trust®

Dr. Vaman M Shanbhag
Trustee
Manasa Trust®

Editorial

Dear readers,

Welcome to the inaugural edition of our college's literature magazine — a heartfelt tribute to stories, poems, and reflections in both English and Kannada. This is more than a magazine; it's a warm little haven where creativity flourishes and voices resonate.

Within these pages, you will encounter poems that touch your heart, stories that ignite your imagination, and reflections that linger long after the last word. We take pride in providing a platform where literary creativity is valued and celebrated.

A heartfelt thank you to our wonderful contributors and our committed editorial team — this magazine would not be possible without your enthusiasm. And to you, our cherished reader, we appreciate your presence on this journey. May these pages inspire emotions, provoke thoughts, and bring you joy.

Happy reading!

Grateful acknowledgement,

We are grateful to the rightful owners of the photographs, paintings used in this E-Journal for purely academic purposes. - Editorial Board

With warm regards,

The Editorial Board

Mr. Amshuman N. Dongare, II B.Sc,
Ms. Apoorva S Aravinda, I B.A,
Ms. Mymuna Arfa, I M.Sc
Ms. Shreenidhi Hegde, III B.Sc,
Ms. Shreya P, III B.Sc

Publication Committee

Mrs. Reshma A, Dept. of English.
Mr. Ganesh Prasad S G, Dept. of English.
Ms. Yoshitha S Sonale, Dept. of English.
Mr. Mohan Kumar R, Dept. of Kannada.
Mr. Manjunath S, Dept. of Psychology.
Ms. Gowrishree H O, Dept. of Zoology.
Mr. Ganesha H, Dept. of Library & Information Center.

THE EMPTY ARMCHAIR -Tasmiya Seher, I B.A

It had been four years since her father died, but the pain still felt fresh. The empty armchair by the window was a sad reminder. Her father used to sit there every morning, glasses on his forehead, reading newspaper and sipping his tea. Now the room was too quiet.

She never got to see him when he was first taken to the hospital. She was sick and quarantined in her room, not allowed to leave. For a whole month, she stayed locked away, holding her phone, waiting for good news, praying he would come back. He did return once, but he looked pale and tired. The next day, his fever got worse and he was rushed back to the hospital. Again, she was left behind, alone and scared.

Days passed slowly and his condition got worse. Her mother's voice was shaky on phone calls with the doctors and her brother looked tired and worried. After many requests, the hospital finally allowed them to visit. When she saw her father, lying on the bed with tubes and machines, his chest rising and falling so hard, she couldn't stop her tears. That sight haunted her dreams for months – the cold machines, the way he looked so still.

She cried for days after that. The house was too empty and every corner reminded her of him. Then one morning, her uncle came early in the morning. His face sad and eyes red. When he said her father was gone, the words felt distant, like a bad dream.

Her mother's cries filled the house and her brother broke down. She just stood there, too shocked to move, her heart heavy and aching. From the hospital, her father was taken

straight to the graveyard. She tried to see him one last time, but her eyes were blurred with tears. By the time her vision cleared, they had already taken him away to bury him. She stayed quiet, never telling anyone that she hadn't seen him for the last time. It was a pain she kept locked inside, buried deep.

Days turned into months, then years but the emptiness never left. She still heard his laughter in empty rooms and woke at night hearing his last words – stay strong. But it was hard to be strong when her heart felt broken and the armchair by the window was always empty.

She and her mother and brother had to face all the problems alone now. Before, her father was always there, shielding them from worries, handling everything. But now he was gone and they had to face the cruel world by themselves.

Even in a crowd, they felt lonely. Once, they were a happy family, but now they often heard people's taunts and criticism just because their father was no longer there. The world was unkind, and they felt it everyday.

Sometimes she cooked his favorite dishes, hoping to feel close to him again. Most of the time, they didn't turn out right, too salty or too bland. But she could almost hear his voice saying, 'It's perfect Beta'. That memory made her smile, even as tears filled her eyes.

She spent most evenings in the drawing room. She would sit in his chair, close her eyes and pretend he was there just in the next room. The quiet was lonely, but it was the only place she could still feel him.

Some nights, when everything was too much, she whispered into the dark, saying how much she missed him, how she was trying to be strong and how sorry she was that she couldn't see him one last time. But the words always came out shaky and small, so she let them fade into the silence.

There were moments when she broke down, questioning God – why did you take him from me? She never imagined a life without her father, not even in her worst nightmares. But now, she was living that reality everyday.

And yet every morning, she put on a smile. She cracked lame, nonsensical jokes, making people laugh pretending everything was fine. No one saw the broken girl behind the cheerful mask. No one knew how much she wanted to scream, to cry, to tell someone how much she was hurting. But instead, she laughed. Because it was easier to hide the pain than to explain it.

The armchair by the window stayed empty. She could never forget that the day her father was supposed to return and speak to her and hug her tightly, she lost him forever. But her father was always alive in her memories. And yet it all felt like a never ending dream, a nightmare she wished she could wake up from, just to see him again, to hug him one last time.

WHISPERS OF GOODBYE

-Auburn

The tightness around my throat loosened,
A war in my mind finally silenced.
Yet beyond the quiet, the world trembled
Voices rising, footsteps rushing.
Did they truly fear losing me?
I only believed it when I saw her.

My mother, perched at my bedside,
Fingers threading through my hair,
Just as she did when I was small
When fever stole my strength,
Or dreams left me restless.
And there was my father, standing still,
Grief-stricken, searching for blame
In places it never belonged.

The last note I left behind
Must have cut deeper than any before.
I do not blame them,
And I hope they do not blame me.

She clutched the letter I wept upon,
As if pressing it close
Could silence its cry.

And then—her.
My best friend.
Collapsed in sorrow, pleading,
begging me to keep my promises.

Oh, how I wish I could whisper,
"I'm sorry. We won't see the world together."
"I'm sorry I left you early. Alone."

I pray you'll chase those dreams without me,
Even if my shadow doesn't linger beside you.
And to the love of my life
How I wish I could have seen you
One last time, felt your touch,
Told you that forgetting you
Was far more painful
Than forgetting myself.
But still
I did it anyway,
Believing I would finally be free.
Free from the world.
Free from ME.

WITHERED HEART

-Kruthika A, I B.A

Once I stood in silent shade,
No warmth, no touch, no love conveyed.
A barren soul, a lonely tree,
Yet standing strong, resigned to be.

Then came light, so soft, so bright,
A touch that turned my dark to light.
A gentle rain, a tender breeze,
A love that whispered through the leaves..

Roots grew deep, my branches high,
I bloomed beneath your golden sky.
But seasons changed, your hands withdrew,
The sun once warm now barely knew
The rain was gone, the winds turned dry,
A hollow ache, no tears to cry.
What once had thrived, now bent, decayed,
A withered heart, in dust it lay.

For love once found, then torn apart,
Leaves deeper wounds upon the heart.
Than never knowing love at all,
Than never rising just to fall.

PEOPLE HATE MIRRORS...

-Akshatha R Kamath, II B.Sc

By mirror, I am not directly talking about an actual mirror...

People are scared, scared to know their true-self, their mistakes,

To chase their dreams...

Confronting their weaker side and accepting their mistakes is like a punishment to most...

Not only their thoughts, but even with words...

There are places, when they cross the thin line of honesty and being rude...

And label it straightforwardness;

And at times, they have to be the one to take a stand, they hesitate...

They are so much sugar-coated with ideas, words, gestures and looks

That most of us don't use camera but filters...

We have forgotten that there's no auto-correct in life, the sooner we look into our true selves, correct ourselves...

It's better, cause,

when Life starts pointing out our mistakes

It would be harsh and tough...

But how will people know, where they are going wrong,

People hate mirrors...

WHEN A POET WANTS TO BE A POEM..

-Trupti

They say if a poet falls in love with you, you can never die, but what if the poet wants to be the poem for once and in their dreams lie.

The poet is tired from bleeding on paper and the flood in her eyes, her heart felt like a monster so the ribs became the cage and for the freedom it cries.

She loves the paper more than people because it doesn't judge, and everytime she felt like pulling the trigger she held the pen and burnt the bridge.

She always desires the things that destroy her when she's breaking, thinking she'll find better reasons this year to bleed with hard aching.

The poet is overflowing with the words she doesn't have, atleast for once will she make it out alive?

YOU?

-Trupti

One day someone in my body introduced
butterflies to my stomach,
as I searched for the reason his presence
said, maybe ask your heart?
But mind said havoc.

Why does it feel like to love is to
destroy' cuz everytime I say I love
you, all I hear is 'it'll pass',
isn't it so cynical of me that I'd
only dance with you even if when I
know all I'll get is a lifeless mass?

How would you know how you made the best
out of the broken me without even
acquainting me and seeking.
But now I'm afraid I'll let you go as
I move on but I know you'll always be
abandoned with constant peeking.

Maybe you were there just to show how
a forever can be felt in only one
beautiful year,
and living my life just like nothing happened
but every alternate nights
rolling out a single tear. .

And whenever your eyes went through
my soul there were fireworks just for
a second and back to the real world,
you thought me something that I can't even
express as I curled swirled and whirled.

I feel oceans for you but I can't
even express a single drop, you're not worth
of it anyways,
I'm crying because my delusion of who
you were was shattered by the truth of who
you are like a stupid maze.

I'm buried in a sad prose which no one
can read and still haunted by you even
when I'm dead and you're still alive,

I can't remember the old me when I
didn't know you and now I realise I've spent
years of my life resisting the desire to end
it, confused but maybe
clear like a beehive

BOOK REVIEW:

MURDER IN THE CATHEDRAL

-Shankar Bharadwaj S V, III B.A

Author- T.S Eliot

Genre- Drama

A major figure in English literature since the 1920s, Thomas Stearns Eliot's famous drama "Murder in the Cathedral" was first published in the year 1935.

Characters in the play are The Archbishop, three Priests, The chorus and a messenger.

Murder in the Cathedral is based on the life and death of Thomas a Becket, Archbishop of Canterbury from 1162 until his murder in 1170, during the reign of Henry II in England. Becket's return to Canterbury is framed in terms that allude to Jesus's "Palm Sunday" entrance into Jerusalem. Three priests enter and briefly discuss the differences between temporal and spiritual power.

A Messenger then arrives and informs that their Archbishop is returning to England. Third Priest said "Who knows the end of good or evil?". The chorus expresses its terror hearing the news of Archbishop. After the Chorus is scolded by the Second Priest for their "croaking like frogs", Thomas enters, calling for peace.

Thomas is then visited by Four Tempters, who attempt to lure Thomas away from his devotion to the Church. They offered past friendship with the king, political power, told to "fight for liberty" and finally advised to think of glory after death" and argued that "Saint and Martyr rule from the tomb"

The interlude depicts Thomas preaching in the cathedral where he concludes that Christ's peace is "not as the world gives" in the form of, for example, an end of war but as spiritual solace. He explains for the "sins of the world" have killed an innocent person who will, nonetheless, be "numbered among the Saints in Heaven"

Four Knights enter the Archbishop's Hall who insults Becket describing him as "traitor to the King" and "faithless priest".

He is prepared to sacrifice his life in return for the sacrifice of Christ. They demand that he resign the powers that he has unduly claimed, restore to the King the money he has appropriated, Becket restates his readiness to die for the peace and liberty of the Church.

The four Knights kill him.

The Four Knights together summarize the case of modern values against Becket. "Murder in the Cathedral" concludes with the Chorus requesting mercy from God in His Trinity, and a plea to Blessed Thomas for intercession in Heaven.

This work is most like "Ash Wednesday" in its choice of a Christian theme, in its employment of liturgical material and in its contrasts between the ideal of sanctity and the reality of the common experience of ordinary unsanctified humanity. It is a negative mysticism that permits Becket to be martyred for the right reason.

ANALYSIS OF THE POEM -

A PALM OF LIFE

-Shankar Bharadwaj S V,III B.A

Poets- Henry Wadsworth Longfellow

Henry Wadsworth Longfellow was a prominent American poet, known for his lyrical style and ability to capture the essence of American culture.

It is a poem with nine quatrains (four-line stanzas) using an abab, cdcd, efef, etc rhyme scheme. This means in each four-line stanza, the first line rhymes with the third, and the second rhymes with the fourth and a trochaic tetrameter rhythm.

While the meter is primarily trochaic tetrameter, there's a subtle variation in the number of syllables in the second and fourth lines of each quatrain, which adds a slight pause and emphasizes the argument.

The opening lines set the tone for the poem, emphasising the transitory nature of life and the eternal nature of the soul. Longfellow encourages readers to embrace the challenges and opportunities that life presents, rather than dwelling on the inevitable end.

The poet compares life to a "battle" and "march", suggesting that it is a journey filled with obstacles and triumphs. He also compares the soul to a "ship", highlighting the need for a strong and steady course.

The poem's final lines serve as a powerful call to action, inspiring readers to strive for greatness and leave a lasting legacy.

WHERE THE MIND IS WITHOUT FEAR

Poet- Rabindranath Tagore

-Shankar Bharadwaj S V,III B.A

Rabindranath Tagore was not only a poet but also a notable dramatist, short story writer, essayist, novelist and a social reformist. He is recognized as one of the architects of modern India.

It is an eleven line poem without any stanza form. It is written in free verse having no rhyme scheme or meter.

The poem has been written as a prayer to God, where the poet asks for a country where people can live with their head held high with dignity and not be afraid. He wants a place where knowledge is accessible to everyone.

The poet dreams of a society that is free from the divisions like caste, class, religion and geographies, people should work with sincerity towards perfection. In his final lines, the poet turns to God whom he calls 'Father' and asks that his country be awakened to such a place of freedom.

This poem talks about enlightenment and freedom both at a personal level and the national level. Through this poem he appeals to the citizens of his country to rise and strive towards a more enlightened future...

ANALYSIS OF THE SHORT STORY -

TAR ARRIVES

-Shankar Bharadwaj S V, III B.A

Author- Devanoor Mahadeva

Devanoor Mahadeva is an important voice in the field of Dalit literature since the 1970s. His non-fiction works focus on social and cultural issues.

Characters- Lakuma, Rajappa, Madu, Shambhu, Patel, Rangappa and his son.

The narrator begins with the description of poor condition of road connecting the village. The story begins when the order sanctioning a road for the village came from above. The news spread through the village like a wild fire.

Patel returned from Nanjanagud and brought the news that the Patel himself was to be the road contractor. The banyan trees were cut down to the ground which is an example of Negative Externalities.

The process of construction started and kids started spending the evening with tar. Rangappa was mad with rage on his son for playing with tar. One day in the paper came the news about misuse of public funds and it was appealed that it should not happen. At that night this matter was discussed. The four young boys Lakuma, Rajappa, Madu and Shambhu strongly opposed using fund of it for the renovation of the temple and Patel justified his action.

The news from Hosur came where landlords were responsible for seduction process in that village. Then came news that Rangappa's kid didn't return to his house, everyone searched and found out that his body was covered with tar, there was life still throbbing in his body.

This story serves as a parable where the whole idea of economic development turns into a mockery. The tone of the story highlights the impact of misguided development.

The writer explores the bond between the parents and the children while exposing the unequal power politics and corruption along with the themes of caste inequality and class inequality.

ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ನಾಯಕನವನು
ಮುಗ್ಧ ಮನಸಿನ ಸಾರಥಿ ಅವನು
ನನ್ನ ಅಜ್ಞನ ಮುದ್ದು ಇವನು
ಜಗದ ಕ್ರೂರ ಅರಿಯದವನು

ನನ್ನ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದವನು
ನನ್ನ ನಗುವಲ್ಲಿ ತಾನು ನಕ್ಕವನು
ತನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಜಗಕೆ ಕಾಣದಂತೆ
ನಂಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೊಳೆಯ ಹರಿಸಿಹನು

ಸ್ವಾರ್ಥ ಜಗದಲಿ ನನ್ನ ಮುಚ್ಚಟ್ಟೆ ಮಾಡಿದನು
ಜಗವ ಎದುರಿಸಲು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿಹನು
ಮುಗ್ಧ ಮಾತಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಸಿಮುನಿಸ ತರಿಸುವನು
ಜಗಕೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಅಪ್ಪನವನು

ನಿನಗಾಗಿ ನಾ ಕಾದ ಬಗೆ...

-Bharath Kumar T.N , II B.A

ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮೂಡಿತು ಕಾಣದ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ...
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋದ ರೀತಿ...
ಅವನಿಗಿದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ಎಂಬ ಭೀತಿ...
ಆದರೂ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನ ಪೂರ್ತಿ...
ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ದಿನವೂ ಅವಳ ಬಳಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದ...
ಅವಳ ನಿರಾಕರಣೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಮಂಕಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ..
ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಅವಳ ಹೆಸರು ಕೂಗಿ ಪ್ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಆಸೆ,
ಆದರೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ
ಹಕ್ಕಿತ್ತೆ ಹೊರತು ಅದೀ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅವಳಿಂದಲೂ
ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ...

ಕೊನೆಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಇವನು ಇಷ್ಟವಾದನು,
ಆದರೆ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇವರಿಗೂ ಅವನು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದನು....!

ಮೊದಲು ಮೂಡಿದ ಆಸೆ

-Bharath Kumar T.N , II B.A

ನನಗಿರುವುದೊಂದೇ ಆಸೆ, ನಿನ್ನ ಹಣೆಗೆ ಮುತ್ತಿಡುವ ಮೊದಲ ಗಂಡು ನಾನಾಗಲೆಂದು...
ಈ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಲ್ಮಶವಿಲ್ಲ ನೀ ಬಂದುಬಿಡು ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳಗಿಂದು...
ಈ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಕತೆಯು "ನಮ್ಮ" ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಯಾಗಲು ಬಯಸುವೆ ನಾ ಎಂದೆಂದೂ...

ನಿನಗರಿಯದೆಯೇ ನೆಲೆಮಾಡಿರುವೆ ನೀ ನನ್ನ ಮನದಲಿ...
ಇದೀಗ ನನಗೂ ಬಯಕೆ ಬಂದಿದೆ ಸೇರುವ ತವಕ ನಿನ್ನಲಿ...
ನೀ ಚೂರು ಜಾಗ ಕೊಡಲು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲಿ...
ಆಗ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾಗುವೆ ನಾ ಬಾನಲಿ...
ಇದಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವೆ...
ನೀ ನನಗೆ ಸಿಗುವಂತಾಗಲಿ...

ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ ಎಂದೂ ಬಡತನದಲ್ಲಿನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಲ್ಲೇ ಅರಳುವಂತದ್ದು!. ಆದರೆ ಇದು ಬಡತನವನ್ನು ಸಿರಿವಂತರು ತಾಕುವ ಬಗೆಗಿನ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕತೆ!..

ಅವಳು ಬಹಳ ಅಂದಗಾರ್ತಿ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು, ಕೇಶವಂತೂ ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನಂತೆ ಅವಳನ್ನೇ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು, ಬಟ್ಟಲುಗಣ್ಣು ದುಂಡು ಮುಖದ ಚೆಲುವೆ ಆಕೆ. ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಮನೆಯೊಡತಿಯಾಗಿದ್ದವಳು, ಹಸನ್ಮುಖಿ ಅವಳು. ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಅದರಿಂದಲೇ ಮಡಿದಿದ್ದ, ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗುವ ಮನದವಳು ಕೆಲಸಗಾರ್ತಿ, ಅವಳಲ್ಲಿನ ದಿಟ್ಟತೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವಂತಿತ್ತು . ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಜೋರುದ್ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ನಿಂತಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇವಳು ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವಳಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಳಿದ ಅಂಗಳ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯೇನೋ ಎಂಬಂತಿತ್ತು,

ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರುವವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು. ಹೀಗೆ ಅವಳು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿರಿವಂತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಾಯಂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವರ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳು ಇವಳಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವಳದ್ದೋ ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಸಂಜೆ ಮನೆಯತ್ತ ಓಡಿ ತಾಯಿ ಮಡಿಲು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಪಾಡಾಯಿತು ಎಂದು ಇರುತ್ತಿದ್ದವಳು ಅವಳು. ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಎಂಬ ಬೇಧ ಅವಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ನಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವಳು.

ಹೀಗೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ಣ ಮಂಕಾದವಳು, ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿರಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೋಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ತನ್ನ ತಾನೇ ಮರೆ ಮಾಡಿ ಮೌನಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು!. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಲುಕಿ, ಕೋಮಲ ತುಟಿಗಳು ಸೀಳಿ ಹೋಗಿದ್ದವು, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೊಂದೂ ಖಾಯಿಲೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಕಪ್ಪು ಮೈ ಬಣ್ಣದಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದ್ದ ಅವಳ ಸುಂದರತೆ ಕೂಡ ಬಾಡಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ನರಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹ ಮೂಳೆಗಂಟಿದ ದೇಹವಾಗಿತ್ತು!, ಅವಳ ತಾಯಿಯೂ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಕೈ ಸೋತಿದ್ದಳು, ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದ ತಾಯಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಸಾಲದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಾಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಒಯ್ಯಳು!, ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಎಸೆವವರೆ, ಊರಿಗೂರೇ ಅವಳ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಅಷ್ಟು ನೆಚ್ಚಿನ ಮಗಳಾಗಿದ್ದಾಳವಳು, ಆದರೆ ಅವಳ ಆಯಸ್ಸಿನ ರೇಖೆಯು ಅಂತ್ಯತೆ ಕಂಡಿತ್ತು. ಆಕೆ ಮರಳಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದಳು ಆದರೆ ಆತ್ಮ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬರಲು ಸೋತಿದ್ದಳು, ದುರಂತ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೌಣ ಗೌಪ್ಯವಾಗೇ ಅವಳೊಂದಿಗೇ ಅವಸಾನ ಹೊಂದಿತು.

ಅರೆ ಹಾಗಾದರೆ ಏನಾಯ್ತು ಆಕೆಗೆ ಅನ್ನೋದೇ ಮುಂದಿನ ಆಲೋಚನೆ!, ಹೌದು ಅವಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಾಲಾಕಿ, ಸುಂದರಿ, ದಿಟ್ಟತೆಯ ಹುಡುಗಿ ಕೆಲಸಗಾರ್ತಿಯೂ ಹೌದು!, ಆದರೆ ಅವಳೇನು ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವುದೋ ಖಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸತ್ತವಳಲ್ಲ, ಆದರೂ ಸಾಯುವಾಗ ಇಬ್ಬರಾಗಿ ಸತ್ತವಳವಳು!.

ಹೌದು!! ಅವಳು ಸಾಯುವಾಗ ಆಕೆ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳೂ ಅವಮಾನ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಎದೆ ತುಂಬು ಇದ್ದವು!. ಮೂಲತಃ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಫಲಿಸದೆ ಸತ್ತವಳಲ್ಲ ಅವಳು ಭಾವನೆಗಳು ಮೌನ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯ ಫಲಿಸದೆ ಅವಸಾನವನ್ನೇ ಆಲಂಗಿದವಳು ಅವಳು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬನಿ ಕರಗೋ ಮೊದಲೇ ಮನೆಗೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇವಳಿಗೆ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು . ಊರಿನೆಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನವರೆಂದುಕೊಂಡವಳು!, ಗದ್ದೆ ನಾಟಿಗೂ ಸೈ!, ಕೊಯ್ಲಿಗೂ ಸೈ ರೊಟ್ಟಿಗೂ ಸೈ ಗಟ್ಟಿಗೂ ಸೈ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಇವಳದೆ ಗುಣಗಾನ.

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಂದರಿ ಬೇರೆ ವಯೋ ಸಹಜವಾದ ಬಯಕೆಗಳೂ ಅವಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಮನಿಸದ ಅವಳು!, ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯ ಒಡೆಯ ಅವಳತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಸಿ ಬಿಸಿಯೊಳಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ತೆರೆದ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಅವಳ ಬಗೆಗೆ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು!, ಆದರೆ ಆ ಸಲುಗೆಯಲ್ಲೇ ಆಕೆಯ ಬಳಕೆಯೂ ಹಾಗೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಅವಳ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗೆಗೆ ಅವಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆಗಿತ್ತು, ವಿರುದ್ಧ ನುಡಿಯೋಣವೆಂದರೆ ಆ ಆಲೋಚನೆ ಅವಳೊಳಗೆ ಸುಳಿಯಲೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳು, ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿತೆ ಇಂದ ಸಿಡಿದೆದ್ದರು. ಆ ಕಿಡಿ ಅವಳನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಡಿಟ್ಟಿತೆಯನ್ನೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬಳಸಿಕೊಂಡವರೆ ಅವಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳ ಕಾರೇ ಮುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಿಯಲಾರಂಬಿಸಿದರು, ನೆತ್ತರು ಸೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಭ್ರೂಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು!, ಇದರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಮನೆಯೊಡೆಯನ ಮಗನ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇವಳ ಮೇಲೆ ಬೀಸಲಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಮಾನಸಿಕ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಜರ್ಜರಿತಳಾಗಿದ್ದವಳು ಮಾತನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಳು, ಯಾರೇ ಕರೆದರೂ!, ಕೂಗಿದರೂ, ಬಡಿದರೂ ಜಡತ್ವದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾರ್ತಿಕದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು, ಕಾಣದ್ದನ್ನೇ ಮರೆಸುವ ಜನರು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಜಾತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ!. ಅಂತೇನೂ ದಪ್ಪವಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗಿ ಈಗ ಮೈದುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಅಂದವೂ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ , "ಸುದ್ದಿ ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಚ್ಚಲಾಗದು". ಎಂದು ಕಡಗತ್ತಿಯಂತ ಮಾತೆಸೆವ ಜನರೊಳು ಮಣೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಸುಂದರಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ಹರಿವ ಬಾಷ್ಪ ತುಂಬಿ ಹಾರಿ ಅಡಿಕೆ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಕೆ ಮೌನಿಯೇ!. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಗಾಢ ನೋವಿತ್ತು, ಭಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಕಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲೂ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವ ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೂಡುವುದೇ ಬಾಯಿ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು!, ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ನಡೆದ ಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಮನವೂ ಕಲಕಿ ಹೋಗಿತ್ತು ಅವಳಲ್ಲಿ.

ತನ್ನೊಳಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ!. ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದರೂ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಮಗುವಿನ ಬಗೆಗಾಗಲೀ ಅವಳ ಬಗೆಗಾಗಲೀ ಗಮನವನ್ನೇ ಮರೆತ ಅವಳು ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ದೇಹವೂ ಅದನ್ನು ತಾಳಲಾರದೇ ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟ ದಂದಿಯಂತಿದ್ದ ದಿಟ್ಟಿತನ ಆರಿ ಹೋದ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೂ ಕಂಬಳಿ ಹುಳು ಚಿಟ್ಟೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ!, ಚಿಟ್ಟೆ ಹಾರಲೇ ಇಲ್ಲ....

ಈಗಲೂ ಹಾಗೇ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಆಧುನಿಕತೆಯಡೆ ಸಾಗಿದ್ದೇವೆ!, ಸಬಲೀಕರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ ಸಮಾನತೆ ಸ್ಥುರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಮೈಕಿನೆದುರಿನ ಮಾತೇ ಎಂದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಸದಾ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನವೇ ಇದು ಎಂದು ಅದರ ಬಗೆಗಿನ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡದ ನನಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ತರಗತಿ ಕುರಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಷಣ ನೀ ಕುರಿಯಲ್ಲ ದರ್ಪಣವ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣವೇ ಬೇರೆ ಎಂದರೂ, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನ ಆಲಿಸದವರ ಕಂಡಿರುವ ನಾನು!. ಕೊನೆಗೆ ನೀನೂ ತಪ್ಪು ನೀ ಓದುವ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯೂ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವ ಮಾತೂ ಬಂದಿದ್ದುಂಟು. ಎಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಿಗಿದಪ್ಪುವುದೋ ಅಂದೇ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದೆನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನದ ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಹೊಸಬಿಂಬ

-Sangeetha R Budni,II B.A

ವರುಷದ ಒಂದು ಆಸೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟ ನಡೆಸುವ ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ಈ ಸಲ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬಂದಿತ್ತು, ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಲ್ಲಿ-ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೂ, ಓ ನೀನು ಸ್ತ್ರೀ ವಾದಿಯಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹೌದೆನ್ನಲಾಗದೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲೂ ಆಗದೇ ಮೌನದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ...ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನೊಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹೃದಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮನ ಮಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಯಾವ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರು ಸರಿಯೇ... "ತೂರಬೇಡಿ ಗಾಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನದ ಘನತೆಯ , ಜೀವ ಕೊಡುವ ಜೀವ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಯಾರಿಗೆ" ಈ ಸಾಲೇ ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಏನೆಂದು.. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನ ಆಚರಣೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಮಹಿಳಾ ಪರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸೇರಿದ್ದವು... ಶಿಕ್ಷಣ , ರಾಜಕೀಯ , ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ.

ದಿನ-ದಿನವೂ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಾಗುವ ದೌರ್ಜನ್ಯ , ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ.. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ದಿನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ದಾರಿಯಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಈ ಆಚರಣೆ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ,ಧೈರ್ಯ, ಸಮಾನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದೆ.ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳ ಮರೆತು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ ಒಂದು ದಿನ !!

ಹದಿಮೂರನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಒಕ್ಕೂಟದ ಈ ವರ್ಷದ "ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಸಮಾನ ಗೌರವ : ಕೂಡಿ ಕಟ್ಟುವ ನ್ಯಾಯದ ಜಗವ" ಎಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಘೋಷ ವಾಕ್ಯವೇ ತಿಳಿಸುವುದು ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಮಹತ್ವ ಏನೆಂದು..

ಮಾರ್ಚ್ 7 ರಂದು ಹೋರಾಟದ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಂಭ್ರಮ ನಮ್ಮತನವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಚುಕಿ ಕೂತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮನವರಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಮೌಢ್ಯತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವುದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಹೋರಾಟದ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು. ನಂತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ದಿಕ್ಕೂಚಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ಡಾ.ಭಾನುಮತಿ ಕಲ್ಲೂರಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರುವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಅವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತುಂಬಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪುರಸ್ಕೃತ ಮಂಜಮ್ಮ ಜೋಗತಿಯವರು ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಬಗೆಗಳ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು Equality ಜೊತೆಗೆ Equityಯು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಮಾತಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ನಂತರ ದೇಹರಾಜಕಾರಣದ ಗೋಷ್ಠಿ ತುಂಬಾ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನ ಕವಿತೆ ಓದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ವಚನಗಳು, ಹೆಣ್ಣಾಟ/ಚಂಡಶಾಸನ - ಜಾನಕಮ್ಮ, ತಂಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು - ಸವಿತಾ, ಕ್ರಿಯೆ- ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ- ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ನಾವು ಪತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲ, ಅವರು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- ಪ್ರತಿಭಾ, ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ - ದು.ಸರಸ್ವತಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೆ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅದರಂತೆ ಡಾ.ಸವಿತಾ ಬನ್ನಾಡಿ ಮೇಡಂ , ಶಬಾನಾ ಅಕ್ಕಾ , ಕೀರ್ತಿ ಅಕ್ಕ ಎಲ್ಲರೂ ಕವಿತೆಯ ಒಳ ಹೊರಗಿನ ಪಾತ್ರವಹಿಸದಂತೆ ಅದರ ಆಳ-ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ-ಹೊರ ನೋಟ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರೊ.ಆರ್.ಸುನಂದಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ ಪರ-ವಿರೋಧದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡದೇ ಅದರ ನಿಜವಾದ ಸವಾಲುಗಳು , ಅದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಹಾಗೇ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಮದುವೆ ಎಂಬ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡದೆ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಬದುಕ ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬ ಹಲವು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು...

ಆರ್. ರಾಮಕ್ಕ ಹದಿಹರೆಯದವರ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಮುಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಕರಣದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಿರಿಮನೆ' ಮೇಡಂ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಕರಣಗಳೆರಡರ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿ ಸಂವಾದದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆದರು..

ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ Women In Black/ ಕಪ್ಪು ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂಬ ಮೌನ ಜಾಗೃತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನನಗೊಂದು ಹೊಸ ಅನುಭವ, ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಬರೆದ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವೃತ್ತದ ಸುತ್ತಲೂ 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಪರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕಪ್ಪು ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟು ಒಂದು ಕೈಲಿ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಲಿ 'ಅಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು , ಅಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿತು'. 'ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಜಗದ ಬೆಳಕು, ನಮ್ಮ ದೇಹ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು' ಎಂಬ ಘೋಷ ವಾಕ್ಯಗಳ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಯೋತಿಯ ಹಿಡಿದು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದೆವು. ಇದು ಹೇರಿದ ಮೌನವಲ್ಲ ಆಯ್ಕೆಯ ಮೌನ..

ಮಾರ್ಚ್ 8 ರಂದು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಪಟೇಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮೈದಾನದಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಡಾಂಗಣದ ವರೆಗೂ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಜಾಥಾ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಯುವ ಧ್ವನಿ ತಂಡದಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮಟೆಗಳ ಬಾರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲೂ 3-4 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ನಡೆದು ಹೊಸಪೇಟೆ ಜನರು ಕಣ್ಣಿಳಿಸಿ ನೋಡುವಂತೆ ಹಾಡಿ ,ಕುಣಿದು -ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯದ ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಸಾರಿದೆವು...

ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿ , ಸಂವಿಧಾನ ಪೂರ್ವ ಪೀಠಿಕೆಯ ಓದಿನೊಂದಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ..ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ನಸ್ಸೀನ್ ಮಿಠಾಯಿಯವರು 2013 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟ ಇಲ್ಲಿವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದರು..

ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ಡಾ.ಎಚ್.ಜಿ.ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯವರು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕುರಿತು ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದರು..

ನಂತರ ಝಕಿಯಾ ಸೋಮನ್ -ಅಹಮದಾಬಾದ್ ಅವರ ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಡಾ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಅನುಪಮಾ ಮೇಡಂ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ದಿಕ್ಕುಚಿ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದ ರೀತಿ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಮೌಢ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಲಾಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಹೋರಾಟಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು..

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸಹಮತದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದ ವೇರೋನಿಕಾ ಕರ್ನೇಲಿಯೋ, ಡಾ.ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಯಾಳವಾರ, ನೇತ್ರ ಮೇಡಂ ಇನ್ನು ಹಲವರು ತಮ್ಮ ಎರಡರೆಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸಹಮತವನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು .ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಸುಮನ ಮೇಡಂ ಕೂಡ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಕುರಿತ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದರು..ಕೊನೆಗೆ ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ವಾಣಿ ಪೇರಿಯೋಡಿ ಯವರು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಣಿಯುವ ಮೂಲಕ ವಂದಿಸಿ, ಡಾ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಅನುಪಮಾ ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಇಷ್ಟದ 'ಪ್ರೀತಿಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದೆ' ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕುಣಿದು ಕುಣಿದು ಈ ಚೈತನ್ಯ ದಿನವನ್ನು ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೂಲಕ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದೆವು..

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ನಂತರ ವರುಷದಿಂದಲೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಾಗಲೊಮ್ಮೆ ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೀರ್ತಿ ಅಕ್ಕಾ , ಶಭಾನಾ ಅಕ್ಕಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಖುಷಿಯ ವಿಚಾರ ಇಬ್ಬರ ಮುಗ್ಧತೆ , ಜನರ ಜತೆ ಬೆರೆಯುವ ರೀತಿ ಅವರ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ನನಗೊಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿ...ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗ ಸಿಗುವರೋ? ಎಂಬ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದ ಆಸೆಯಾಗಿರುವ ಅನುಪಮಾ ಮೇಡಂ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವೇ ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯವ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು..

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಈ ಮಹಿಳಾ ಚೈತನ್ಯ ದಿನ ನನಗೊಂದು ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಿವೆ , ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಬೇಲಿಗಳಿವೆ , ಕಂಪೌಂಡುಗಳಿವೆ ಏನೇ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲವ ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಯಶಸ್ವಿ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿನದು, ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ನಮ್ಮದೇ ಆಗಲಿ ..ಅವರಿಷ್ಟದಂತೆ ಅವರು ಬದುಕಲಿ ನಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ನಾವು ಬಾಳೋಣ...ಆ ಇಷ್ಟಗಳಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿರಲಿ ಅನ್ನೋದು ನನ್ನ ಮನದ ಆಶಯ..

ನಿನಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಮುಡಿಪು ಕೊನೆವರೆಗೂ

-Sangeetha R Budni, II B.A

ಅದೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಗೊಂಡ ಮದುವೆ ಮಂಟಪ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸದ್ದುಗದ್ದಲವೇ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮದುಮಗಳ ಮನುವು ಸುಂದರ ಬದುಕನ್ನು ಆಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಂತ ಮದುಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ ಅವನು ಕೂಡ ತನ್ನಿಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಸುಸುತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದು ಮದುಮಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವಾಗ ಗಂಡನ ವರ್ಗಾವಣೆಯಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಕೆ ಅತ್ತೆ ಮಾವನಿಂದ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಿಸದೆ ದಿನವೂ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುತ್ತ ಜೀವಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಸಾಗಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಕುಡಿ ಚಿಗುರಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತಸ ಪಡುತ್ತಾ ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಆಗಮನದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಮೂಡಿದರು ಅತ್ತೆಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬೇಸರ ಮುಡುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಂತ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಯಾರು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ದಾರೆ ಎರೆದರು. ಹೀಗೆ ಖುಷಿಯಿಂದ ಇದ್ದ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತೋ ನಾ ಕಾಣದಾದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾವನ ನಿಧನದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಅತ್ತೆಗೆ ನೇರವಾಗಲು ಬಂದ ಆಕೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಮೂಲ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲ ನೋವನ್ನು ಮರೆತು ಸುಂದರ ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಸಹ ಮಾವನಂತೆ ಕುಡಿತದ ದಾಸನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ.

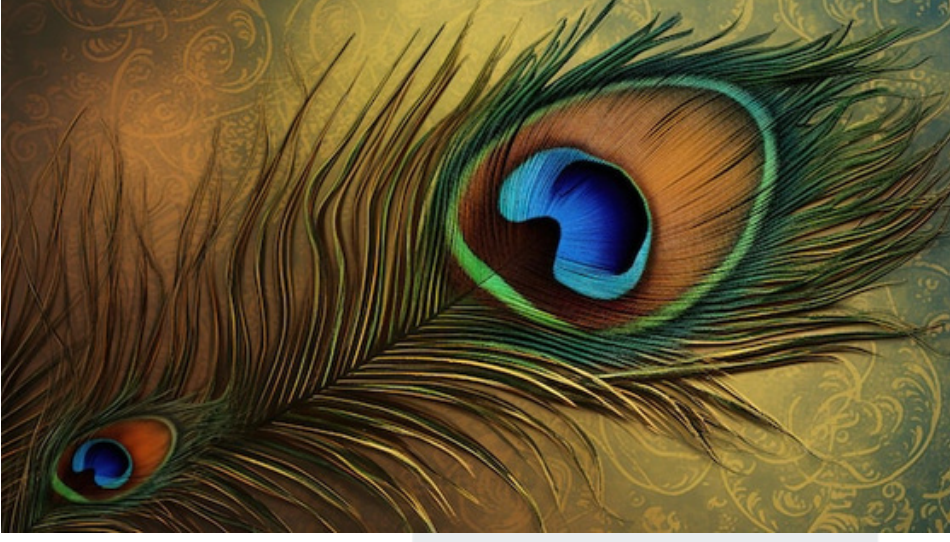
ಆದ್ರೆ ಅವನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾನು ಕೇಳಿ ತನ್ನವಳ ನಡತೆ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೊಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಸೋತು ಅಲ್ಲೂ ನಿರಾಸೆಯಾಗಿ ಸಾಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ತಾನೇ ಹೆತ್ತು ಹೊತ್ತ ಮಗಳು ನೆನಪಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಮೂಡಿಪಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನು ತೊರೆದು ಪರ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಡನಿಂದ ಸಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಂದುಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಮನದಲ್ಲೇ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ "ನಿನಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಮುಡಿಪು ಕೊನೆವರೆಗೂ" ಎಂದು.

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ: ನವಿಲುಗರಿ ನನಗೊಂದು ನಿನಗೂ ಒಂದು !!

-Sandhya K.K, III B.A

ಎ .ಆರ್. ಮಣಿಕಾಂತ್ ಅವರದು
ತಾಯಿ ಕರುಳು ಹಾಗಾಗಿಯೇ
ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಒಂದು ಕಷ್ಟ
ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಥೇಟ್ ಹಾಲಿಗೆ ಹುಳಿ
ಹಿಂಡಿದಂತೆ ಒ ಡೆಯುತ್ತಾ
ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು
ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ
ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವರ
ನವಿಲುಗರಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಾಕು ಹಿಡಿದವನು,
ಫುಟ್ಟಾಲ್ ಹಿಡಿದು ದೇಶ ಮೀರಿದ
ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕಿತ್ತು ಹೋದ ಚಪ್ಪಲಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆದ ಪಿನ್ ಬದುಕಿಡಿ ಕಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಫ್ಯಾನ್, ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವ ಕಿಟಕಿ ಮೂಲಕ ಅಮ್ಮನ ಅಪಾರ ಕಕ್ಕುಲಾತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಪೋನ್ ಬಾರದ ಮೊಬೈಲ್ ಸೆಟ್ ಹಿಡಿದ ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಣಿಕಾಂತ್ ರವರ ಲೇಖನ ನಮ್ಮೆದೆಯನ್ನು ಮೀಟಬಲ್ಲದು, ಬಂಡೆಯಂತಹ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಶಿಲ್ಪಿಯಾಗಿಸುವುದು ಗೊತ್ತು ಮೊಸರನ್ನು, ಚಕ್ಕುಲಿ,ಕೋಡುಬಳೆ ಪುಳಿಯೋಗರೆ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ಕಥೆ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಜಾದುಗಾರರು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಾರಿಗೆ ಆದರೂ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮೆದೆಯನ್ನು ಮೀಟಬಲ್ಲದು.

ನಾಟಕದ ಅವಲೋಕನ: ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಲಂಕೇಶನನ್ನು ಕದಡಿದ ಮನಸ್ಸು

-Sandhya K.K, III B.A

ನೀನಾಸಂ ನಮ್ಮ ಕೈ ಗಿತ್ತ ಬ್ಯಾಗ್ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆ "ದಶಾನನ ಸ್ವಪ್ನ ಸಿದ್ಧಿ" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಭೋಚರ್. ದಶಾನನ ಸ್ವಪ್ನಸಿದ್ಧಿ ಕುವೆಂಪು ರಚಿತ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದ ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಅನಿಸಿಕೆ "ಅದು ಸರಳ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೇ!! ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದರ ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದ ನಮಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಅದ ಅನುಭವವೇ ಬೇರೆ!!.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹೋನ್ನತ ಕೃತಿ. ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ರಚನೆಯ ಯುಗ ಮುಗಿದೆ ಹೋಯಿತು ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಆಧುನಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯ "ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನ". ಕುವೆಂಪುರವರ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠವೆಂಬ ವಜ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೃತಿ ಇದು. "ದಶಾನನ ಸ್ವಪ್ನ ಸಿದ್ಧಿ" ಇಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ನಮಗೆ ತೋರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅದ್ಭುತ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಲಾಗುವ ವಿಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಜಗದ ಮುಂದೆ ಇಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕವಿಯದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಮಂಜು ಕೊಡಗು, ಮತ್ತು ತಂಡ.

ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ: ರಾಮನ ಸೈನ್ಯವು ಲಂಕಾಧಿನಾಥನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ ಮಾಡಿದೆ. ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾವಣನು ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ವರ ನೀಡಲು ತಡ ಮಾಡಿದ ಕಾಳಿಕಾ ದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಡಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸ್ವಪ್ನ ಸಮಾಧಿಗೆ ಉರುಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಲಂಕಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಗೋಚರಳಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳ ನೋಡಿದ ರಾವಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಸಮರಕ್ಕಿಳಿಯುವೆ ಎಂದು ಭಾಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಗೊಂಡು ದುರ್ಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ ಮಗುವಿನಂತೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕಾಲಿಗೆರಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಮ ಸೋಲುವಂತೆ ಸೀತೆವಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮುಕುಂದ ಕೋರುತ್ತಾನೆ.

"ಸೀತೆ ಆಲಂಗಿಸುವಳು ಮತ್ತು ರಾಮನ ಸೋಲಿಸುವೆ -ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ" ಅಂಥ ವರವಿತ್ತು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹದ ಬದಲು ಕೆನೆವ ಕುದುರೆಯೊಂದು ರೂಪತಾಳಿ ರಾವಣನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾವಣನಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಅಧಮ್ಯವಾದ ಕಾಮ ರುಚಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ನದಿಜಲವೆಲ್ಲ ನೆತ್ತರಾಗಿ, ಅವನು ಏರಿದ ದೋಣಿ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ , ಅವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು ಕೂಗುತ್ತಾನೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಳೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ದಡವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾರೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತಾವಿಬ್ಬರು ಶಿಶುಗಳಂತಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗ ತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅಳತೊಡಗಿದಾಗ ಸೀತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಮನಸ್ಸು ಸೀತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಮಾತೃ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವಪ್ನ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ರಾವಣನು ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಬದಲಾದ ರಾವಣನು ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ತನಗಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಂಡೋದರಿಯ ಮುಂದೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಈಗಿನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಆತ್ಮ ಮನಸ್ಸು ದೈವಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ." ನನಗೆ ರಾಮನ ಕೊಲ್ಲುವುದಲ್ಲ ಗುರಿ ಸೀತಾಶುಭೋದಯಕೆ ಗೆಲ್ಲುವುದಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲುವುದಲ್ಲ". ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅಂದಿನ ಬೆಳಗು ರಾವಣನ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀನಿನ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ, ಸೊಬಗಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾಳ ನಾಳದಲ್ಲಿ ಅಮೃತತ್ವ ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಥೆ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಇದರ ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗ ನೋಡುಗರನ್ನು ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಚಕಿತವು , ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತವು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿನ್ಯಾಸ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಂಜು ಕೊಡಗುರವರದ್ದು ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ವೃತ್ತಿಪರ ನಟ ಅವಿನಾಶ್ ರೈ ಮತ್ತು ನಟಿ ಶ್ವೇತಾ ಅರೆಹೊಳೆಯವರದ್ದು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅಭಿನಯ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಇವರಿಬ್ಬರೇ ಅತ್ಯಂತ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ರಾವಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುವ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕೋಪ,ಒಮ್ಮೆ ಕಾಮ, ಒಮ್ಮೆ ಅಪಾರಭಕ್ತಿ, ಒಮ್ಮೆ ಮಗು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಭಾವಗಳನ್ನು , ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲ ಬದಲಾಗಬಲ್ಲ ಎಂಬ ಕುವೆಂಪುರವರ ಆಶಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಭಿನಯದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಕಂಠದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇರಿಸಿದ ರೀತಿ ಅದ್ಭುತ.

ಇನ್ನು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿ, ಲಂಕಾಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸೀತೆ ,ದುರ್ಗೆ, ಮಂಡೋದರಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುಗರು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ವೇತಾ ಅರೆಹೊಳೆಯವರದ್ದು. ನನಗೆ ರೆಡಿಯಾಗೋಕೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬೇಕಪ್ಪ ಅನ್ನೋ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕಪಾಳ ಮೋಕ್ಷ ಮಾಡುವಂತಿದ್ದದ್ದು ಅವರು ತಯಾರಾಗಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದು ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ವಿಜೃಂಭಣೆಯ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳನ್ನ ತೊಡಲು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟೇ!! ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಲೋಪಭಾರದಂತೆ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಹು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಸೀತೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೂಡಿಯಾಟ್ಟಮ್ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ರೀತಿ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿತ್ತು.

ಇದೆಲ್ಲದರ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳಾದ ಮಂಜು ಕೊಡಗು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಸಲ್ಲಲೇ ಬೇಕು, ಕುವೆಂಪುರವರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರೆ ಮೇಲೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಾಟಕವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ , ನೋಡುಗರ ಕಣ್ಣಿನ ಸೆಳೆದ ಕೀರ್ತಿ ನಿರ್ದೇಶಕರುದ್ದು. ಓಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕವು ರಂಗಾಸಕ್ತರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ!!!

Manasa Trust®
Kateel Ashok Pai
Memorial College

**UG ADMISSIONS
OPEN FOR 2025-26**

DEGREE THAT ENHANCES YOUR CAREER GROWTH

BA-BACHELOR OF ARTS
PSYCHOLOGY, ENGLISH OPTIONAL,
SOCIOLOGY, HISTORY, ECONOMICS

BSC-BACHELOR OF SCIENCE
PSYCHOLOGY, CHEMISTRY,
ZOOLOGY, BOTANY

BSW | BCOM | BCA

Jnanapatha Campus, Sagara Road,
Malligenahalli, Shivamogga-577205

**Enroll Now
Limited Seats**

Well Equipped Labs
Library
Hostel
Own Transportation
Clinical exposure(Practical)
Sports and Canteen

+91 9448 288483
www.kapmc.kapmi.edu.in

Follow Us On:

Facebook: @kapmi.smg
Instagram: @kapmi.smg
Youtube: @kapmcofficial2026

Location

Campus Address:

Kateel Ashok Pai Memorial College

Jnanapatha Campus
Sagara Road, Malligenahalli,
Opposite to Vajapayee Layout,
Shivamogga, Karnataka
India -577205

Contact:

08182 200821
+91 9448 288483
+91 9480 034495

KAPMC.KAPMI.EDU.IN

info@kapmi.edu.in

www.kapmi.edu.in

Manasa Group of Institutions

- Manasa Hospital
- Manasadhara Trust®
- Manasadhara psycho social rehabilitation center
- Manaspoorthi
- Mukunda - psychiatric and neurological geriatric patients care.
- Manasa Trust®
- MEFFMH
- KAPMI
- KAPMC
- KAPMIAHS
- KAPMIN
- MVTC